ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστική • ενημέρωση

Μία παράσταση μουσειακού θεάτρου, θα έχουν την ευκαιρία να απολαύσουν οι επισκέπτες της Ξυλαποθήκης (Πύλης 8, Πειραιάς), το Σάββατο και τη Κυριακή 10 & 11 Ιουνίου (6 μ.μ.).

Ο τίτλος της παράστασης, **«Πειραιάς 391 π.Χ. Μία μέρα με την Ξανθίππη».**

Το μουσειακό θέατρο είναι ένα είδος θεάτρου, σπάνιο στη χώρα μας, που γεννήθηκε στο μουσειακό περιβάλλον, για να διευρύνει τις αφηγηματικές δυνατότητες του χώρου.

Χρησιμοποιεί τη μυθοπλασία για να επικοινωνήσει ιδέες, γεγονότα και αντιλήψεις.

Η συγκεκριμένη παράσταση, εξελίσσεται παραμονές της γιορτής της Μουνιχίας Αρτέμιδος. Της σπουδαιότερης ίσως γιορτής του Πειραιά.

Η Ξανθίππη (Π. Κότσιρα), πανδοχέας που πουλάει σκόρδα και άρτους, κάθεται σε αναμμένα κάρβουνα, αναμένοντας πλήθος επισκεπτών, ενώ αντιμετωπίζει σοβαρό πρόβλημα με την κεντρική δεξαμενή του νερού.

Πρόκειται για μία εφαρμογή μουσειακού θεάτρου για τη χρήση του νερού, κι όχι μόνο, στα κλασικά χρόνια στην πόλη του Πειραιά, με το κοινό στο ρόλο των επισκεπτών του πανδοχείου της Ξανθίππης. **Είσοδος Ελεύθερη.**

Πειραιάς 391 π.Χ.
Μια μέρα στης Ξανθίππης

μουσειακό θεάτρο
Ξυλαποθήκη
Πύλης 8
Αρχαιολογικός Χώρος Αστικών Πυλών
Πειραιάς
Σάββατο 10 Κυριακή 11 Ιουνίου 2017
ώρα έναρξης **18.00**

Πειραιεύς επί άρχοντος Νικοτέλη, Πέμπτη Μεσούντος Μουνιχίωνος

391 π.Χ., 15η μέρα του μήνα Μουνιχίωνα (Απρίλιος-Μάιος)

Είναι παραμονή της γιορτής της Μουνιχίας Αρτέμιδος, της σπουδαιότερης ίσως γιορτής του Πειραιά. Πολλοί θα είναι οι επισκέπτες που θα πάνε στη γιορτή. Πολίτες, μέτοικοι και ξένοι. Και η Ξανθίππη, μια σκοροδοπανδοκευτριαρτόπωλις (πανδοχέας που πουλάει σκόρδα και άρτους) κάθεται σ’ αναμμένα κάρβουνα. Όπου να ‘ ναι θα φτάσουν οι επισκέπτες και εκείνη αντιμετωπίζει πρόβλημα με την κεντρική δεξαμενή του νερού. Τρεις μέρες τώρα, η ίδια παλεύει με τη λάσπη και περιμένει τον τεχνίτη που όλο της λέει ότι θα έρθει, αλλά δεν έρχεται ποτέ. Ο άντρας της είναι άφαντος από το πρωί κι έτσι έχει στείλει το δούλο να βρει τον τεχνίτη. Αλλά οι ώρες περνάνε κι ούτε δούλο βλέπει, ούτε τεχνίτη. Το νερό στο πηγάδι είναι λίγο κι αν δε λυθεί το πρόβλημα οι πελάτες θα φύγουν και θα πάνε σ’ άλλο πανδοχείο. Κι εκεί που δεν ξέρει τι να κάνει, βλέπει έντρομη τους επισκέπτες να καταφθάνουν…

Μια εφαρμογή μουσειακού θεάτρου για τη χρήση του νερού, κι όχι μόνο, στα κλασικά χρόνια στην πόλη του Πειραιά, με το κοινό στο ρόλο των επισκεπτών του πανδοχείου.

Τα ευρήματα από τις ανασκαφές που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του έργου της κατασκευής του Μετρό στον Πειραιά και οι ιστορίες γύρω από αυτά αποτελούν τον κορμό του σεναρίου, ενώ τα ίδια τα αρχαία κατάλοιπα και ο εκθεσιακός χώρος όπου στεγάζεται η έκθεση «Στην επιφάνεια» είναι το ζωντανό σκηνικό των παραστάσεων.

Το μουσειακό θέατρο είναι ένα είδος θεάτρου που γεννήθηκε στο μουσειακό περιβάλλον για να διευρύνει τις αφηγηματικές δυνατότητες του χώρου. Είναι μια νέα μορφή μουσειακής ερμηνείας στην ελληνική μουσειολογία και μουσειοπαιδαγωγική. Χρησιμοποιεί τη

μυθοπλασία για να επικοινωνήσει ιδέες, γεγονότα και αντιλήψεις, καθώς οι ερμηνευτές υποδύονται συγκεκριμένους ρόλους σε συγκεκριμένες συνθήκες για να ενθαρρύνουν τους επισκέπτες να εκτιμήσουν και να κατανοήσουν με άμεσο τρόπο την ιστορία και κάποιες διαστάσεις του μουσειακού περιβάλλοντος.

Συντελεστές:

Φωτεινή Βενιέρη, δρ. Μουσειακού Θεάτρου

Παναγιώτα Κότσιρα, ηθοποιός-σεναριογράφος

Νικολέτα Δημοπούλου, θεατρολόγος

Πάρης Τσεκούρας, ιστορικός

Σύμβουλοι έρευνας: Δώρα Ευαγγέλου, αρχαιολόγος-μουσειολόγος Γιώργος Πέππας, αρχαιολόγος

Κουστούμι: Άννα Ευαγγέλου Αφίσα-έντυπο υλικό: Γιώργος Πέππας